

Arrest

nr. 49 377 van 12 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 29 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat L. LUYTENS en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 10 maart 1992 te Kombo Abedimo (Kombo division, South-West province). U bent van Bayangi afkomst. U woonde met uw moeder, (L.E.) en uw oom, (R.E.) in de wijk Akwa I in Kombo Abedimo op het eiland Akwabana. Uw vader hebt u nooit gekend. Uw oom stapte in 2004 uit het leger en vervoegde de 'BFF' (Bakassi Freedom Fighters). Er kwamen bijna wekelijks vrienden van hem van de BFF langs. In april 2004 werd uw moeder 's avonds op terugweg van de markt verkracht. Enkele dagen later op 19 april 2004 overleed uw moeder in het ziekenhuis aan haar verwondingen. U verdacht de BFF van de aanval op uw moeder omdat zij ervoor gekend waren de regio onveilig te maken. In 2007 sloot u zich aan bij de 'SCYL' (Southern Cameroon Youth League). Datzelfde jaar hoorde u de BFF bij u thuis plannen maken om enkele medewerkers van een Franse oliemaatschappij te ontvoeren. U verwittigde een medewerker van

één van de bedrijven. De BFF die vernomen hadden dat u hen verraden had ontvoerden u en brachten u naar de 'bush'. Daar werd u mishandeld en met uw hoofd naar beneden aan een boom gehangen. Ze waarschuwden u nooit meer hun geheimen te verraden. Na dit voorval bracht u een maand in het ziekenhuis door. Uw oom verhuisde en sindsdien kreeg u geen BFF meer over de vloer. Eind februari 2008 waren er stakingen en protestacties in Kameroen tegen de stijging van de olieprijs. U nam deel aan een demonstratie van de SCYL en werd aangehouden door de politie. Na een week werd u terug vrijgelaten. Op 10 april 2008 vond er een grondwetswijziging plaats in Kameroen. De SCYL riep op uit protest te demonstreren. De 'BIR' (Bataljon d'Intervention Rapide) kwam echter achter jullie. U slaagde erin te ontkomen. Op 2 juni 2009 hoorde u thuis van de plannen van de BFF om de 'DO' (District Officer), Felix Mufofonia te vermoorden. U ging de DO waarschuwen maar hij verzekerde u dat hij genoeg veiligheidspersoneel had. Op 9 juni 2009 werd Felix Mufofonia doodgeschoten. De BFF kwamen te weten dat u de DO had gewaarschuwd en u zag zich genoodzaakt het eiland te verlaten. Bovendien nam u op 10 augustus 2009 terug deel aan een demonstratie van de SCYL tegen de ondertekening van artikel 14 van het Maputo protocol, waardoor de politie wederom achter u aan kwam. Gedurende een maand hield u zich verscholen in het 'CDC' (Cameroon Development Cooperation)-kamp Meanja bij uw vriend (O.T.). Vervolgens keerde u terug naar het eiland. Op 29 september 2009 was er een manifestatie van de SCYL. U sprak er publiekelijk tegen de BFF. De volgende dag stuurde uw oom een man om u te waarschuwen. De man vertelde u dat de BFF op de hoogte waren van wat u over hen gezegd had en dat u op aanraden van uw oom best zo ver mogelijk kon wegvlugten. U ging naar een vriend van de familie, (J.E.) in Limbe (Fako division, South West province). U vertelde (J.) wat er gebeurd was. (J.) regelde alles opdat jullie het land zouden kunnen verlaten. Op 5 oktober 2009 kwam u samen met (J.) in België aan. Op 6 oktober 2009 vroeg u te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken asiel aan.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelde op het Commissariaat-generaal vervolgd te worden door de Bakassi Freedom Fighters. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal een aantal grote inconsistenties terug te vinden zijn waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de vermeende vervolging door de BFF in ernstige mate aangetast wordt.

U vertelde dat uw oom sinds 2004 tot de BFF behoorde en dat toen uw oom nog bij u woonde er bijna wekelijks leden van de BFF over de vloer kwamen (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 18 mei 2010, hierna CGVS, pp.6-9-10-11). Daarenboven stelde u alle leden van de BFF te kennen (zie verhoorverslag CGVS, p.6). Er mag dan ook redelijkerwijs van u verwacht worden dat u een aantal gegevens omtrent de BFF en meerbepaald omtrent de groep waarvan uw oom lid was, kon verschaffen. Naast uw oom, (E.D.), wiens naam in de pers terug te vinden is en een zekere (E.) kon u echter geen enkele andere BFF-er bij naam noemen (zie verhoorverslag CGVS, p.11). Zelfs van de vrienden van uw oom die steeds naar jullie huis terugkwamen of van de mannen die u meenamen in 2007 en die u herkende of van de man die uw oom in september 2009 stuurde om u te komen waarschuwen kon u de naam niet geven (zie verhoorverslag CGVS, pp.10-11-12). U wist niet of uw oom een bepaalde functie had bij de BFF en kon niet zeggen of de BFF al dan niet specifieke functies hebben binnen hun groep (zie verhoorverslag CGVS, p.11). U was niet in staat te zeggen of de BFF ergens een basis hadden (zie verhoorverslag CGVS, p.11). Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw kennis hieromtrent ondermaats was.

U zei op het Commissariaat-generaal dat u begin juni 2009 de DO verwittigde dat de BFF hem wilden vermoorden (zie verhoorverslag CGVS, pp.9-10). U vertelde dat u dit wist omdat uw oom lid was van de BFF en de andere leden vaak langskwamen en u hen dit had horen zeggen (zie verhoorverslag CGVS, p.14). Uit uw overige verklaringen blijkt echter dat uw oom sinds vlak na het incident in 2007 waarbij u door de BFF verwond werd, niet meer bij u woonde en dat zijn vrienden dus niet meer langskwamen sindsdien (zie verhoorverslag CGVS, pp.4-11-12). U kan dit dan ook logischerwijs onmogelijk opgevangen hebben van BFF-ers die bij jullie thuis langskwamen. Bovendien herhaalde u meermaals dat u begin juni 2009 de DO waarschuwde en dat hij enkele dagen later op 9 juni 2009 vermoord werd (zie verhoorverslag CGVS, pp.9-14-15). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de DO van Kumbo Abedimo reeds op 9 juni 2008 gedood werd (zie documentatie in het administratieve dossier).

Verder vertelde u op het Commissariaat-generaal eveneens vervolgd te worden door de Kameroense autoriteiten omdat u deel uitmaakte van de SCYL.

Uw verklaringen met betrekking tot uw lidmaatschap van de SCYL zijn echter evenmin geloofwaardig. Hoewel u wel op de hoogte bleek te zijn van enkele gegevens met betrekking tot de SCYL die makkelijk op het internet terug te vinden zijn zoals onder andere het jaar van oprichting van de SCYL en enkele namen van prominente leden van de SCYL in het buitenland, was u duidelijk niet op de hoogte van een aantal andere basisgegevens aangaande de SCYL in Kameroen. Zo kon u naast (J.W.) en uw vriend (O.T.) geen enkel ander lid van de SCYL in Kameroen opnoemen (zie verhoorverslag CGVS, p.13). U kon geen andere leden van de SCYL opnoemen die in februari-maart 2008 gedurende een week met u en (W.) opgesloten hadden gezeten (zie verhoorverslag CGVS, p.14). U kon geen namen noemen van andere leden van de SCYL die in augustus 2009 door de BIR aangehouden werden (zie verhoorverslag CGVS, p.15), hetgeen toch op zijn minst bedenkelijk te noemen is daar u verklaarde dat het net door de aanhouding van deze andere leden was dat u wist dat ze u ook zouden komen zoeken en dat u moest vluchten (zie verhoorverslag CGVS, p.15). U vertelde verkeerdelijk dat Pa Ayamba aan het hoofd van de SCYL staat in Kameroen, maar dat hij nu wel in de gevangenis zit (zie verhoorverslag CGVS, p.13 en documentatie in het administratieve dossier). U beschreef het symbool van de SCYL als zijnde een kruis met daarrond een cirkel (zie verhoorverslag CGVS, pp.13-14 en bijlage aan het gehoorverslag). Het symbool van de SCYL ziet er echter anders uit (zie documentatie in het administratieve dossier). Ook met betrekking tot de vlag van de SCYL bleek u niet in staat een correcte weergave hiervan te geven (zie verhoorverslag CGVS, p.14 en documentatie in het administratieve dossier). Daar uit uw verklaringen blijkt dat u doorheen de jaren sinds u lid werd van de SCYL in 2007 zeer actief deelnam aan verschillende activiteiten en manifestaties van de SCYL (zie verhoorverslag CGVS, pp.9-10), mag verwacht worden dat u op de hoogte was van bovenvernoemde zaken. Dit was duidelijk niet het geval.

Aangezien uw verklaringen met betrekking tot uw lidmaatschap van de SCYL niet geloofwaardig zijn, kan bij gevolg evenmin enig verder geloof gehecht worden aan de verklaringen die u aflegde omtrent uw vermeende vervolging door de Kameroense autoriteiten om deze reden.

U legde op het Commissariaat-generaal drie **foto's**, een kopie van de achterzijde van uw Kameroense **identiteitskaart** (met nummer 107584001) en een **medische correspondentie** (opgesteld op 6 november 2009 door Dr. (C.V.) ter attentie van Dr. (C.G.), centrumarts) voor. Deze documenten wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen. Noch de foto's, noch de medische correspondentie brengen immers uitsluitel over de oorzaak van uw letsels en over de omstandigheden waarin u deze letsels opliep. Verder wordt uw identiteit niet meteen in twijfel getrokken. De documenten die u voorlegde zijn bovendien niet van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen kunnen herstellen.

U was verder niet in het bezit van enig document dat een controle op uw reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Aangaande zijn kennis van de BFF merkt verzoeker op dat hij in 2004 slechts twaalf jaar was. Hij kende wel BFF-leden van zicht maar de namen kon hij niet geven aangezien het ging om vrienden van zijn oom, hij hier niet rechtstreeks mee omging en het niet gepast zou zijn daaromtrent informatie te vragen. Anderzijds is zijn algemene kennis over de politieke situatie bevredigend, zeker gezien zijn jonge leeftijd en het feit dat hij vrijwel ongeschoold is.

Betreffende de DO stelt verzoeker zich te hebben vergist omtrent het jaar van diens dood. Zijn oom woonde inderdaad niet meer bij hem doch kwam wel nog geregeld langs waarbij hij af en toe vergezeld werd door vrienden. Hij zou derhalve wel degelijk via zijn oom de informatie hebben gekregen.

Verzoeker is het niet eens met de subjectieve interpretatie omtrent zijn SCYL-lidmaatschap. De bestreden beslissing zegt zelf dat hij enige kennis bezit over de SCYL. Verzoeker is vrijwel ongeschoold en zeer jong. De namen van de andere leden zijn vervaagd. De strikvragen over de vlag en het symbool van de SCYL zijn niet betrouwbaar om uit te maken of hij al dan niet deel uitmaakte van de SCYL daar het niet vaststaat of men hier voldoende aandacht aan schenkt om ze te kunnen reproduceren.

Met betrekking tot de motivering omtrent de neergelegde documenten wijst verzoeker erop dat hij in de mate van het mogelijke heeft meegewerkt aan de bewijsvoering.

Bij aangetekend schrijven van 3 september 2010 legt verzoeker een attest neer waarin wordt bevestigd dat hij op borgtocht werd vrijgelaten uit het politiekantoor op 4 maart 2008, na te zijn gearresteerd ingevolge zijn betrokkenheid met de SCYL bij de rellen in februari 2008.

2.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in dit kader bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekers betoog als zou hij vrijwel ongeschoold zijn kan niet worden gevolgd. Hij gaf eerder gedurende zijn asielprocedure immers aan dat hij in totaal twaalf jaar naar school ging in Kameroen en dat hij, na zijn lagere schooldiploma te hebben behaald, middelbaar onderwijs volgde via avondschool (administratief dossier, stuk 4, p.7).

De bestreden motivering vindt steun in het dossier waar deze stelt dat verzoeker (i) naast zijn oom en een zekere E., geen enkel ander BFF-lid bij naam kon noemen (ii) zelfs van de vrienden van zijn oom die steeds naar hun huis terugkwamen de namen niet kon geven (iii) evenmin de naam kon verstrekken van de BFF-leden die hem in 2007 zouden hebben meegenomen en die hij herkende (iv) ook de naam niet wist van de man die in september 2009 door zijn oom zou zijn gestuurd om hem te waarschuwen (v) niet bleek te weten of zijn oom een bepaalde functie had binnen de BFF (vi) evenmin kon preciseren of de leden van de BFF al dan niet specifieke functies hebben binnen hun groep (vii) niet in staat was te zeggen of de BFF ergens een basis hadden. Verzoeker tracht deze vaststellingen te vergoelijken door te verwijzen naar het feit dat hij in 2004 slechts twaalf jaar was. Verweerder repliceert in dit kader vooreerst met recht dat verzoeker ook na 2004 nog contacten had met de leden van de BFF. Dient voorts te worden opgemerkt dat verzoeker zelf uitdrukkelijk verklaarde: "*Mijn oom maakt deel uit van die groep en ik ken die leden allemaal bij naam en gezicht (...)*", doch niet in staat bleek deze namen te verstrekken. Daarenboven verklaarde hij niet alleen dat zijn oom deel uitmaakte van deze groep maar gaf hij tevens aan dat ze vaak naar hun huis kwamen; meerbepaald stelde hij dat de BFF-leden bijna wekelijks naar hun huis kwamen, evenals dat de vrienden van zijn oom steeds terugkwamen (administratief dossier, stuk 4, p.6, 9, 11). Ook van een persoon met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat deze enige informatie kan verstrekken over de personen die volgens zijn verklaringen gedurende verscheidene jaren bijna wekelijks naar zijn huis kwamen en via wie hij bovendien een

ontvoeringscomplot te weten kwam (*ibid.*, p.10). Gelet op het voorgaande maakt verzoeker zijn beweerde banden met de BFF niet aannemelijk. Verweerder repliceert in dit kader met reden dat verzoekers kennis over de politieke situatie in het algemeen zijn beweerde band met de BFF in het geheel niet aantoonde.

Verzoeker tracht ten onrechte zijn foutieve verklaringen omtrent het jaartal van overlijden van de DO af te doen als een vergissing. Het betreft immers blijkens het gehoorverslag geen eenmalige verspreking of missing. Zo verklaarde hij bij de aanvang van het gehoor, wanneer hem werd gevraagd wie de DO van Kombo Abedimo is, uitdrukkelijk dat de vroegere DO, 'Felix Mufonia' er nog was in 2009 en werd gedood in juni 2009. Ook in het kader van zijn concrete asielmotieven gaf hij aan dat hij op 2 juni 2009 wist van de plannen om de DO te vermoorden en dat deze uiteindelijk werd gedood op 9 juni 2009. Aan het einde van het gehoor verklaarde hij nogmaals uitdrukkelijk: *"In juni 2009 ook toen de rebellen de DO wilde doden"*. Tevens gaf hij aan dat hij van april 2008 tot juni 2009 geen problemen kende (administratief dossier, stuk 4, p.4, 9, 14-15). Daarenboven vluchtte verzoeker volgens zijn verklaringen in oktober 2009 (*ibid.*, p.8). Dat hij de dood van de DO per vergissing een drietal maanden situeert voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst in plaats van meer dan een jaar daarvoor is niet aannemelijk. De commissaris-generaal motiveert op grond van de stukken van het administratief dossier bovendien met recht dat verzoeker incoherente verklaringen heeft afgelegd aangaande de wijze waarop hij op de hoogte kwam van de plannen van de BFF om de DO te vermoorden, daar waar hij enerzijds beweerde dat hij dit thuis hoorde omdat zijn oom lid was van de BFF en de leden vaak langskwamen, terwijl hij anderzijds verklaarde dat zijn oom in 2007 verhuisde, dat deze nog slechts af en toe langskwam en dat diens vrienden niet meer langskwamen omdat hij niet meer bij verzoeker woonde (administratief dossier, stuk 4, p.4, 9, 11-12, 14). Verzoekers bewering dat zijn oom af en toe vergezeld werd door vrienden en dat hij wel degelijk via deze weg de informatie bekwam kan niet worden gerijmd met de voormelde verklaringen, zoals door hem afgelegd tijdens het gehoor.

De bestreden motivering vindt tevens steun in het dossier waar deze stelt dat verzoeker, hoewel deze wel op de hoogte bleek van enkele makkelijk op het internet terug te vinden gegevens betreffende de SCYL, duidelijk niet op de hoogte bleek van een aantal andere elementaire gegevens aangaande de SCYL in Kameroen. Meer bepaald bleek verzoeker (i) naast J.W. en zijn vriend O.T. geen enkel ander lid van de SCYL in Kameroen kon opnoemen (ii) geen andere SCYL-leden kon noemen die gedurende een week samen met hem en J.W. opgesloten zouden hebben gezeten (iii) geen namen kon noemen van andere SCYL-leden die in augustus 2009 werden aangehouden, en dit ondanks zijn bewering dat hij net door deze aanhouding wist dat ze hem ook zouden komen zoeken (iv) verkeerdelijk verklaarde dat Pa Ayamba aan het hoofd staat van de SCYL in Kameroen maar in de gevangenis zit (v) het symbool van de SCYL foutief beschreef (vi) evenmin in staat bleek de vlag van de SCYL correct weer te geven. Verzoekers verklaringen voor deze onwetendheden zijn niet afdoende. Verweerder stipt in dit kader met recht aan dat van iemand die zijn land stelt te zijn ontvlucht vanwege zijn betrokkenheid bij een oppositiepartij redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij hieromtrent de nodige toelichting kan verschaffen en zijn engagement aannemelijk maakt. Dit geldt tevens voor een jonge persoon. De vragen die aan verzoeker werden gesteld omtrent zijn politieke engagement zijn allermindst ingewikkeld te noemen voor iemand die beweert zeer actief te hebben deelgenomen aan verschillende activiteiten en manifestaties van de SCYL (administratief dossier, stuk 4, p.9-10). De kennis die verzoeker vertoonde aangaande de SCYL weegt dan ook niet op tegen de onwetendheden in zijner hoofde omtrent de voormelde aan hem gestelde eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande de SCYL en ondermijnen aldus ook zijn geloofwaardigheid inzake zijn voorgehouden arrestatie in februari 2008 omwille van een deelname aan een demonstratie van het SCYL.

Het attest, bijgebracht op 3 september 2010 (rechtsplegingdossier, stuk 9), betreft blijkens verzoekers verklaringen ter terechtzitting een getuigenissenverklaring van de persoon die getuige was van zijn detentie en vrijlating op borg in februari 2008. Derhalve vertoont het attest, dat werd opgesteld in juni 2010, een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter en vermag het niet de lacunes in verzoekers kennis betreffende de SCYL toe te dekken.

Verzoeker betwist de motivering aangaande de overige door hem neergelegde documenten niet. Deze vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen. Tevens benadrukt de commissaris-generaal terecht dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt ter staving

van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid.

In acht genomen hetgeen voorafgaat oordeelde de commissaris-generaal op goede grond dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan degene aan de grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de sub 2.2.1. vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas en de overige elementen in het dossier mede in acht genomen toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aanvaard. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS